

mere v konju zabraniti ali provzročiti. Ako se napor moči premakne od močno organizovanih, pa nedelavno ostalih telesnih delov, je vzrok oslavljenju organizma, kateremu more se naravi primerno ravnanje od rana začetno nasproti delati, ker je le to jedino sposobno za to in poklicano.

Ni nam treba tukaj omenjati raznih hib in napak konjskih, kakor so: poševno držanje glave, zvijanje vrata, pomanjkljivo razvitje skupnih glavinih, vratovih in plečnih mišic, obtežena, namesto raztežena pleča, širok, namesto priostren viher, naven stoječe, namesto pritegnjene komolce, razpeta, namesto speta rebra, visoke, namesto znižane kvake, odsekano, namesto naraven hrbet, brezlidke, namesto krepkolidkaste zadnje noge, — vse te napake so večidel nasledki krive vzreje in odgoje, ki potem konja skozi celo njegovo življenje spremljajo in grdijo.

Da se tedaj te škodljive posledice tekanja mladih konjev na vozi zabranijo in da se zlasti kmetska žrebata k delu vzredijo in se ga privadijo, je tedaj posebno priporočbe vredno, da se žrebe od mlada na konjski pašnik v povodcu ali uzdi z roko pelje in ravno tako tudi iz njega. Pozneje se morajo mlademu konju dati v usta žvali in mora se žrebe za te, če le mogote, z levo roko, tedaj na njegovi desni strani voditi, ker ima tako vodnik desno roko prosto, da more prevzetnosti in pobeg, ki se vsakokrat od leve na desno stran godi, brzdati.

Če je tedaj tako okoli četrtega leta čas napočil, da se konj svojemu namenu vožnji izroči, se tedaj k ornemu konju rahlo na stran priveže in z njim vred poganja. Kakor stvari in potrebe nanesejo more se tudi v gnojni voz zvonajnemu to je desnemu konju pridružiti. Pozneje se soznani z nalaganjem in nošenjem vožnje oprave in poslednjič z mirnim sedlovim konjem kot zvonajni konj vpreže, da vleče in vozi. Vendar pa je vedno, tudi če vse prav po godu in volji gre, največje previdnosti potreba.

Sejmovi. Dne 4. decembra na Polju. Dne 6. decembra na Dobrni, v Lučanah, v Sevnici in v Vuzenicah. Dne 9. decembra v Šentilju v Slov. gor., v Dobovi, v Bučah, pri sv. Lovrencu v Prežinu in na Brenski gorici.

Dopisi.

Iz Šmartna v Rožni dolini. (Razne novice.) V nedeljo dne 14. novb. obhajali smo god našega farnega priprošnjika, sv. Martina. Če tudi nismo imeli niti godcev niti strela, došlo je vendar prav mnogo romarjev ta den v našo cerkev in toliko veleč. gg. duhovnikov, kolikor jih še nismo nobeno leto na ta praznik tukaj videli. Bog naj jim po pri-

prošnji sv. Martina njih trud stoterno povrne!
— V torek 16. t. m. imeli smo pa volitev občinskega predstojništva. Županom bil je vnovič voljen dosedanji občinski predstojnik: Jan. Podjaveršek, po dom. Gornji Črepinšek. Njegov namestnik postal je Karol Špeglič, p. d. Šip. Drugi odborniki so pa ti-le: Jurij Podgoršek, Janez Trobiš, Maks Torinek, oba Valentina Brežnik oni iz Roženbrg in ta iz Jezerc, Janez Cigelšek, Janez Kranjc, Jože Podjaveršek, Jožef Šumelj, vsi kmetje, in č. g. župnik Jernej Voh. Nove odbornike čaka trdo delo, saj bode šol. občini šolsko poslopje razširiti, dohodkov pa občina nima drugih, kakor samo priklade na grunt in hišni davek. Ker vsa občina na leto komaj 27.000 gld. neposrednega davka plačuje, treba je občutljivih „percentov“ nalagati, predno se za šolske potrebe na leto nabere 1000 (reci tisuč) goldinarjev. Toliko bo pa treba par let nalagati na „štiberski goldinar“, da se poravnajo stroški za novo šolo, ki utegnejo 3000 če ne 4000 fl. znašati. Bog nam daj še dobrih letin in velikodušnih dobrotnikov, potem utegnemo še to, kakor je videti, zadnje večje plačilo srečno zmagati. Toliko pa že dnes zamorem reči, da če bomo primorani denarjev na posodo iskati, ne bomo jih nikdar iskali pri nemškem „šulvereinu“, ki ima. kakor smo izvedeli, le za židovske otroke najbolj gorko srce. Hvala Bogu, saj imamo Slovenci že tudi narodnih društev, narodnih mož in domačih denarnih zavodov, ki nam zamorejo v sili pomagati, da nam ne bo treba slovenskih otrok ptujcem prodajati! Kaj tacega niso storili naši vrli sosede, ne v Galiciji, ne v Škočjivesi, če tudi jim je „nemški šulverein“ debele tisučake za narodnost njihovih otrok ponujal. Tudi Šmarčani tega ne bodo storili! Naj bi se kaj tacega na slovenskih tleh nikoli ne slišalo!

Iz Celja. Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdrževanje dekliske šole šolskih sester so nadalje darovali, oziroma letnino plačali p. n. gg. udje: Bohinc Fil. Jak, dekan v Braslovčah, dr. Krišpin Krispinovič nad Laškim, Modic Jan., žup. na Prihovi, trije neimenovani po 10 gld.; Gajšek Karol, dekan v Doberni 7 gld.; Šuta Ropert, župnik na Zavrču, Kalin Fr., vpok. župnik v Rajhenburgu po 5 fl.; Hribovšek Karol, špiritual, Bratanič Jož., župnik v Vitanji po 4 gld.; Kolar Vinko, kaplan v Leskovcu, Prešern Jan., kaplan v Sevnici, Lipovšek Franc, posestnik v Medlogu po 3 gld.; Veršec Fr. c. kr. bilježnik in župan v Selnici, Vrlič Fr. župnik v Stranica, Kreft Al., župnik na Kolobji, Glinšek Mat., posestnik v Zg. Hudi, Tevš Fr., trgovec pri Novi cerkvi, Muha Jože kaplan, v Št. Rupertu, Zorko Jan., župnik v Šmiklavžu, Pospéh Mar. služ. po 2 gld. Več skupaj 3 gld. 16 kr. Slavna Celjska posojil-

nica 100 gld. Spošt. Marija Lipovšek, posestnica na Ložnici 100 gld. Na dalje po 10 gld.: Miha Vošnjak, državni in deželni poslanec. Fr. Ferencak, župnik v Vojniku; 9 gld.: Kovačeva hiša na zgornji Hudinji; po 5 gld.: Neimenovan v Pišecah, Neimenovan v Gornjem gradu, Jožef Flek, dekan v Jarenini, Dr. Lavoslav Gregorec, kanonik in državni poslanec pri Novi cerkvi, Jakob Krušič, župnik v St. Andražu, neimenovan v Mariboru, pokojni Miha Vavpotič, izjem. v Klučarovicah (vsled oporoke). Dr. Ljudevit Filipič, odvetnik v Celju 5 gl. 55 kr. France Kmecl, posestnik, Marija Zanier, pos. v St. Pavlu pri Bolški; po 4 gld.: Jurij Purgaj, kaplan v Cirkovicah; po 3 gld.: Janez Kozinc, kaplan pri sv. Križu poleg Slatine, Iv. Skuhala, župnik v Ljutomeru; Franc Dovnik, duhovnik pri sv. Petru pri Gradcu, Jak. Marzidovšek, c. kr. vojni duhovnik v Zadru, Ant. Hajšek, dekan v Slov. Bistrici, Ivan Gaberšek, tajnik okrajn. zastopa na Vranskem; po 2 gld.: L. Štampe, pos. na Bregu, Simon Zupan, kateket v Škofji Loki, Karol Tribnik, kaplan v Teharjih, Mat. Jeriha, nunski spovednik v Loki, Jernej Voh, župnik v Šmartnu, Jožef Kolarič, župnik v Razborji, Alojzij Kos, župnik v Črešnicah, Fr. Nendl, kaplan v Grižah, Fran Krašovic, pozlatar in hišni pos. v Celji (za 1887), Ivan Murnik, trgovec v Kamniku, Marija Kovačič, posest. na Bregu, Boštjan Kregar, učitelj v Celjski okolici, Janez Zupanc, posestnik v Gaberji, Neža Korošec, posestn. na Babnem (3 gld.) — Za sirotinsko kuhinjo darujejo premilostljivi prevzvišeni gospod knez in škof vsaki mesec po 2 gld. 50 kr.; blagorodni gospod Konrad Vašič, c. kr. ministerijalni svetovalec in grajščak v Celjski okolici je v ta namen letos že daroval 34 gld. Iz pušice pri g. Zajcu na Bregu 45 kr., iz pušice pri Brencetu na Ložnici 1 gld. 51 kr., iz pušice pri g. Bl. Simonišku v mestu pa 52 kr. — „Kot dar za sv. leto“ je poklonil „katol. podp. društvu“ v Celju vlč. g. Janez Sredenšek, župnik na Ponikvi 10 gld. Na dalje so darovali p. n. čč. gg.: Fr. Ogradi. korar v Mariboru 10 gld., A. Inkret, kaplan na Ponikvi 10 gld. — Za pripravo obleke in obutve ubožnim otrokom za božičnico so darovali: č. g. Ant. Šlander, mestni župnik v Slovenjem Gradcu 5 gld., J. Ž. v Celju 5 gl., znesek tombole 21. nov. 22 gld. 90 kr., gospa Kavčič iz St. Jurja 2 gld., č. g. Jožef Kralj, župnik v Mariji-puščavi 2 gld. — Bog plači vsem! Blage prijatelje prosimo zopet ta jesen za podporo, da zamoremo najpotrebnejšim otrokom ob Božiču dati tople obleke in obutve.

Iz Bizeljskega. Strašno zločinstvo se je v Drenovcu župnije Bizeljske zadnje dni oktobra t. l. zgodilo. Franc Malus, oženjen s Trezo Peterčak, živel je več let v lepi zastopnosti

s svojo ženo. Pred kakimi 3 leti pa žena ni več hotela poznati zakonske zvestobe, ter se je začela pečati s samskim sosedom Ant. Gršakom. Ko njen mož to izvé, ni več maral za gospodarstvo in se je vdal pijančevanju. Vsled tega sklene njegova nesramna, nečloveška žena umoriti ga na vsak način in omožiti se potem s svojim ljubincem. Kakor se govori, je večkrat že poskusila zavdati mu, toda mož ji je bil previden pri vsaki jedi in pijači. Na večer dne 26. oktobra naroči hudobnica Ant. Gršaku, naj pride po noči in ga ubije. Okoli 11. ure pride nesramni zločin oborožen s sekiro in spečemu možu vrat preseka. Potem ga spravita v velik zaboj in drugi dan pelja žena mrtvega in razmesarjenega moža v Zagreb, rekši, da pelja jabelka — ž njimi je pokrila mrtvo truplo — na trg. Hudodelnik A. G. jo je pa popihal po železnici v Zagreb in tam se snide s svojo nesramnico v Pruknerjevi oštariji, kjer z mrtvim truplom vred prenočita. Drugo noč ga spravita v veliko vrečo ter vržeta v hladni grob — v Savo. Domov prišedša žena toži sosedom, da je mož odšel in da ne vé, kam. Kmalu pa se je obče sumilo o kakem zločinstvu. Vrli žandarski vodja tukajšnje postaje, g. S. Blažič, pošlje hitro bližnje sorodnike umorjenega v Zagreb, naj tam poizvedó, kako in kaj. In v resnici, hudodelstvo je prišlo kmalu na dan. Morilec in njegovo hudobno tovaršico denejo hitro pod zaklep v Brežice, kjer je A. G. svoje zločinstvo že obstal. Čudno je, da nekateri listi donašajo novico, da je Zagrebška policija hudobiji prišla na sled, to pa ni res, temveč Bizeljska žandarmerija in pa žlahta umorjenega. Čudno pa je, da ravno ista policija čisto nič sumljivega ni zapazila, ko sta zgorej imenovana hudodelnika mrtvo truplo okoli 10. ure po noči v velikem zaboju vlačila po ulicah glavnega mesta v Zagrebu.

Od Dravinje. (Ločke spletke.) Pred par leti po volitvi v deželni zbor so v Ločah g. župniku najeli mačkinjo godbo, pa godeci so zbežali in hujskači sami ostali pred hišo občinskega predstojnika. Lani po volitvah v državni zbor so napravili zopet g. župniku tik pod oknom mačkinjo popevko. Letos 6. nov. je bila volitev občinskih odbornikov. Volitev bila je pa taka, da gg. Ločke generale, ako njen večer in vojščake svoje premislijo, menda le same spreletava gomizica — brr! — Zoper veljavo volitve so se okoličani pri slov. c. kr. okr. glavarstvu pritožili. In tudi to so Ločki olikanci po svojem obhajali. V soboto popoldan se je pritožba pošti izročila, v soboto po noči so pa na farovžu okna s kamenjem potrli. Kaj ne, dragi Slovenci, Bog nas varuj take omike! Ne le msg. Greuter, še kdo bodi mora k takemu obnašanju zaklicati: pfuj!